
PRZYRZECZNIK (5) *sb m*

e jasne.

sg N przyrzecznik (3). ◇ A przyrzecznika (1). ◇ pl I przyrzecznikami (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (cztery z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto daje gwarancję; poręczyciel; inventor, praes, sponsor Mącz (5) : Sponsor, Obiecnik/ przirzecznik/ rękoymia/ ten zwałzcza który co komu dobrym słowem obiecuye zmawia s kim/ y poftánowia. Mącz 410a.

przyrzecznik za kogo (2): Praes, Sponsor, Rękoymia/ przirzecznik za kogo. Mącz 318d; Inventor aliquando pro fideiussore Rękoymia/ przyrzecznik za kogo. Mącz 483a.

Szereg: »rękoymia albo przyrzecznik« (1): Satisdo, Vbezpieczam/ zápiŕuyę ŕie/ Rękoymia [!] albo przirzecznika łtawiam. Mącz 93a.

a. Ojciec chrzestny (1) :

W połączeniu szeregowym (1): Teraz ie zową oycy Krzesnymi albo Kmotry/ á przed tym od łtarych Doktorow poŕpolitym przezwiłkiem podeymáčzami/ rękoymiami/ albo przyrzecznikami zwáni bywáli. KuczbaKat 130.

Synonimy: obiecnik, poręka, rękoymia; a. kmotr, »krzesny ociec«, kum, podejmacz.

MP